THOMAS DE AQUINO
Frankreich (?), 2. Hälfte 13. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

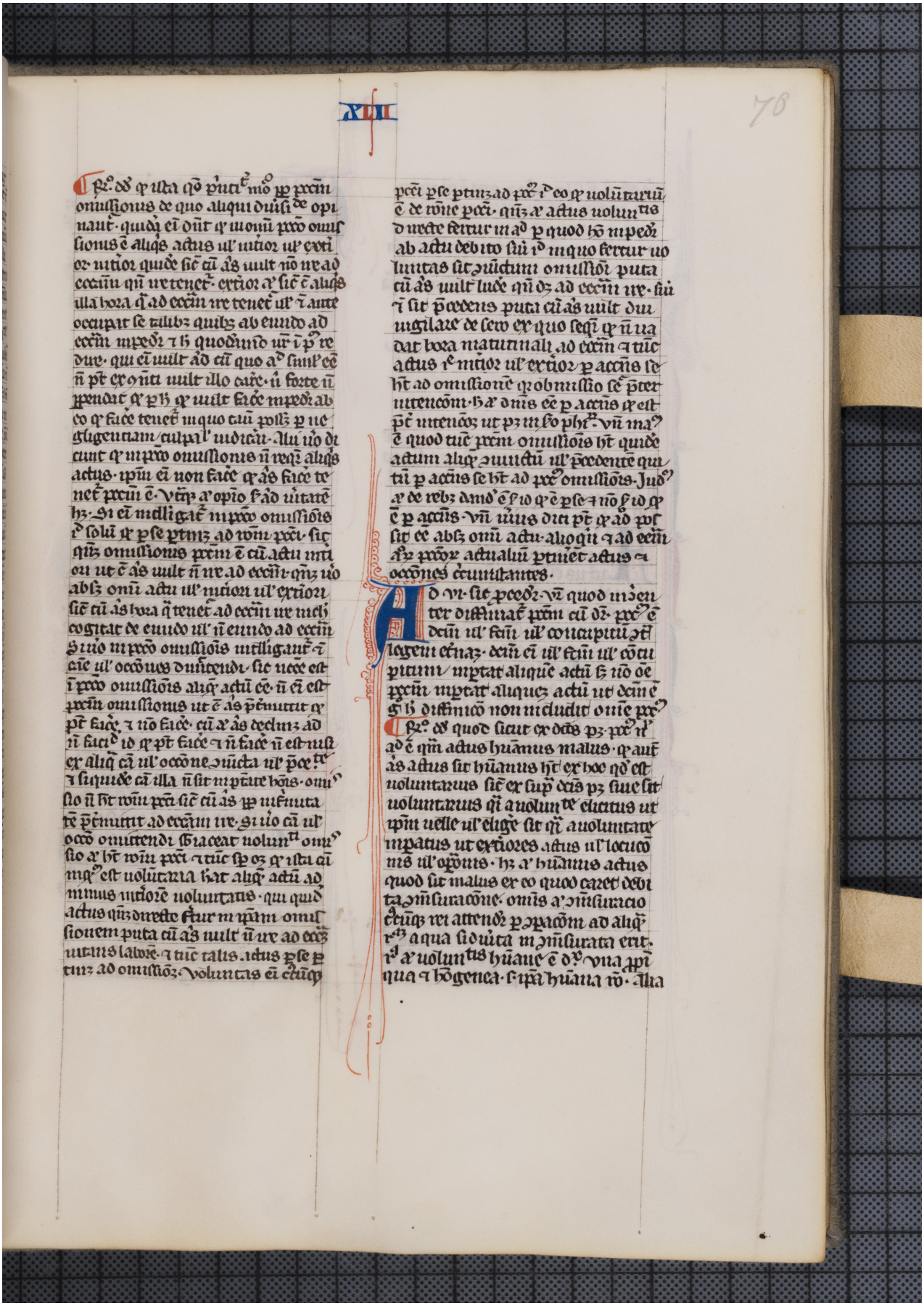

Sed dicit quod ulta quod putat modo per prem
omissionis de quo aliqui dubitabant opi
nant. quidam enim dicit quod omnis prio omis
sionis est aliqs actus vel minor vel extri
or minor quidem sicut cum ad mult non ire ad
ecclesiam qui ire tenetur. exterior autem sicut cum aliqs
ulla hora est ad ecclesiam ire tenetur vel cum ante
occupat se talibus quibus abeundo ad
ecclesiam impedit. et hoc quodlibet ire impe
dire. qui enim mult ad cum quo ad simul esse
non potest extorum mult illo tempore. vel forte non
prendat quod hoc quod mult facere impedit ab
eo quod facere tenetur in quo tamen possit per ne
gligentiam vel culpam vel iudicium. Alii vero di
cunt quod in prio omissionis non requiritur aliqs
actus. ipsum enim non facere quod ad hoc facere te
netur prius est. Verum autem opinio hanc videtur
habere. Si enim intelligatur in prio omissionis
id solum quod per se pertinet ad peccatum sicut
quidem omissionis prem est cum actu intu
ori ut est ad mult non ire ad ecclesiam quidem vero
absque omni actu vel minori vel exteriori
sicut cum ad hora quam tenetur ad ecclesiam ire mediat
cogitat de eundo vel non eundo ad ecclesiam
si vero in prio omissionis intelligatur et
facere vel occupatus dubitendi sicut necesse est
in prio omissionis aliquid actus esse. non enim est
prem omissionis ut est ad permittere quod
potest facere. et non facere. cum ad ad declinat ad
non facere id quod potest facere et non facere non est nisi
ex aliqua causa vel occupatione iniuncta vel poenitentia
et siquidem causa illa non sit in potestate homis omis
sio non habet rationem peccati sicut cum ad ire impedita
tur permittit ad ecclesiam ire. Si vero cum vel
occupatus omittendi faceat voluntatem omis
sio ad habet rationem peccati et tunc sepe oportet quod ratio cum
magis est voluntaria habet aliquid actus ad
minus interiorem voluntatis. qui quidem
actus quidem directe fertur in ipsum omis
sionem puta cum ad mult non ire ad ecclesiam
intentus lavare. et tunc talis actus per se per
tinet ad omissionem. Voluntas enim et actus quod
peccatum per se pertinet ad peccatum id eo quod voluntarium
est de ratione peccati. quidem ad actus voluntatis
directe fertur in ad quod homo impedit
ab actu debito suum in quo fertur vo
luntas sit iniuncta omissionis puta
cum ad mult lavare quidem oportet ad ecclesiam ire. sum
et sit precedens puta cum ad mult dur
ingilare de sero ex quo sequitur quod non da
dat hora matutinali ad ecclesiam et tunc
actus est minor vel exterior per accidens se
habet ad omissionem quod omissio sed per
intentionem. hoc dicit esse per accidens quod est
per intentionem ut patet in sophistis. Unde manifestum
est quod tunc prem omissionis habet quidem
actum aliquem iniunctum vel precedentem qui
tum per accidens se habet ad prem omissionis. Inde
autem de rebus dicendum est id quod est per se et non id quod
est per accidens. Unde unus dicit quod ad peccatum
sit esse absque omni actu aliquo nisi ad ecclesiam
habere prior actualem pertinet actus et
occasiones circumstantes.

Ad vi. sic proceditur. Videtur quod modum
ter distinguat prem cum dicit. prem est
decim vel fatum vel contemptum et
legem eternam. decim enim vel fatum vel contem
ptum imponat aliquem actum si non de
prem imponat aliquem actum ut decim est
si hoc distinctio non includit omnem prem
Sed dicit quod sicut ex dictis patet. prem vel
ad est quem actus humanus malus. quod autem
ad actus sit humanus habet ex hoc quod est
voluntarius sicut ex supra dictis patet sunt
voluntarius qui a voluntate electus ut
plurimum velle vel eligere sit qui a voluntate
imperatus ut exteriores actus vel locutio
nes vel opera. hoc autem humanus actus
quod sit malus ex eo quod caret debi
ta ordinatione. omnis autem ordinatio
et iniuria rei attendit per comparationem ad aliquem
rem a qua sit debita in ordinata esse.
et a voluntate humana est duplex una propri
qua et homogenea. et propria humana ratio. Alia